Р Е Ш Е Н И Е
№ 2829

гр. София, 28.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 04.04.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков
ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева
Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **159** по описа за **2014** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. И. И. от [населено място], срещу решение № 161 от 21.10.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 6804/2013 г. от Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 116-ти състав. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 66973/05.07.2011 г., издадено от Началник АНД на Отдел ПП при СДВР, с което на касатора, е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 50 лв., на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движение по пътищата за нарушение /ЗДвП/ на чл. 104а от ЗДвП.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение процесуалните правила и на закона - отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. По същество се твърди, че СРС е кредитирал свидетелските показания на свидетел, който е заинтересован от изхода на делото и не са разпитани актосъставителят и жалбоподателят, което е сериозен процесуален пропуск и преграждa пътя му за защита. На следващо място, касаторът сочи, че СРС не е обсъдил всички събрани доказателства. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и да отмени процесното наказателно постановление.

Ответната страна в касационното производство не изразява становище по подадената жалба и не изпраща представител за участие в съдебното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.
Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.
Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютната погасителна давност за административно-наказателно преследване.
Не са налице посочените в жалбата касационни основания – нарушение на закона и нарушение на процесуалните правила. След обсъждане на събраните доказателства СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН. Съдът е приел, че на 04.06.2011 г. Д. И. управлявал лек автомобил движейки се по [улица], като използвал мобилен телефон без устройство, позволяващо ръцете му да останат свободни. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение е осъществено и правилно е ангажирана отговорността на лицето на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от ЗДвП.

С оглед установената от районния съд фактическа обстановка, правилен е изводът, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл. 104а от ЗДвП, в който е предвидена забрана водач на моторно превозно средство да използва мобилен телефон по време на управление на превозното средство, освен при наличие на устройство, позволяващо използването на телефона без участие на ръцете му. От събраните от въззивния съд писмени и гласни доказателства се установява, че касаторът е използвал мобилен телефон по време на управление на лек автомобил, като това е била причината да бъде спрян за проверка. Неоснователни са възраженията на касатора по отношение на кредитираните от СРС свидетелски показания, както и неоснователно в жалбата се твърди, че актосъставителят не е бил разпитан. Разпитаният в съдебно заседание актосъставител е дал ясни и конкретни показания във връзка с установяването на процесното нарушение, като е заявил, че телефонът е бил в ръката на водача, държан до ухото му, без да използва устройство за свободни ръце.
Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.
При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните. Правилно е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 183, ал. 4, т. 6 от Закона за движение по пътищата, което е във фиксиран размер от 50 лв.
В рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на

решението на СРС. По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспореното решение следва да бъде оставено в сила.
Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 161 от 21.10.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 6804/2013 г. от Софийски Районен Съд, Наказателно отделение, 116-ти състав.
Решението е окончателно .

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.